

[Pitzner.]

Ændring af Loven, idet Brødgær-Spørgsmaalet er draget med ind under den og i en saadan Form, at det har vakt meget Røre i Bagerstanden, for hvem det her drejer sig om Millionbeløb aarlig. Det Monopol, som ligger i Luften, har vakt meget Røre, og jeg vil paa det alvorligste henstille til den højtærede Minister at forhandle med Bagerstandens Organisationer, inden der bliver truffet en endelig Ordning. Det siges i Betænkningen, at De danske Spritfabrikker, med hvilke i øvrigt de danske Bager-Organisationer gennem 22 Aar har haft et udmærket godt Samarbejde, helt og fuldt kan tilfredsstillende Efterspørgselen og er indstillet paa at distribuere paa tilfredsstillende Maade o. s. v. Men foruden at tilfredsstillende Efterspørgselen og distribuere paa tilfredsstillende Maade er der noget, der hedder Prisen. Der er hidtil blevet forhandlet med Spritfabrikkerne om Prisen, og ikke mindst de enkelte Aftagere mener, at Prisen i Øjeblikket er for høj. Det er muligen gaaet her som saa tidt, at de mere kloge narrer de mindre kloge. Det skal jeg ikke kunne sige, men i hvert Fald er man meget ængstelig for at komme ud for et Monopol, hvorigennem Prisen faktisk blev dikteret. Det er rigtigt, gentager jeg, at de kan præstere det, der skal præstere, som de nu er indrettet, og at det vilde betyde en Meranlægs kapital, som i og for sig var unødvendig, hvis der oprettedes nye Fabriker. Men hvis man ikke kan faa en Garanti med Hensyn til, at den Pris, som i givet Fald vil blive affordret Storaffagerne, maa man søge at sætte sig imod det foreslaaede og søge at faa Ret til at oprette andre Fabriker. Det drejer sig, som sagt, her om meget betydelige Beløb — saa vidt jeg skønner 3—4 Mill. Kr. aarlig —, og derfor har det den allerstørste Betydning for Bager-Organisationerne, at dette Spørgsmaal tages under den alvorligste Overvejelse.

Selv om den højtærede Handelsminister ikke er til Stede, har jeg villet rette denne Henvendelse til ham, idet jeg samtidig paa det indstændigste anmoder ham om ikke at foretage sig noget som helst endeligt, uden at der er forhandlet med Bager-Organisationerne.

Landbrugsministeren (Bording): Da min Kollega Handelsministeren er optaget af Forhandlingerne i Landstinget, skal jeg paa hans Vegne takke Udvalget for dets enstemmige Tilslutning til Lovforslaget. Som det fremgaar af Betænkningen, har

hele Udvalget ogsaa samlet sig om de Ændringsforslag, der er stillet af Handelsministeren, og jeg skal derfor paa hans Vegne anbefale ærede Medlemmer at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Hvad angaar de forskellige Henstillinger, som er rettet til Handelsministeren, navnlig fra det ærede Medlem Hr. Vesterager og det ærede Medlem Hr. Pitzner, skal jeg lade dem gaa videre til Handelsministeren. Jeg føler mig overbevist om, at han vil imødekomme dem, saa vidt som det er gør ligt, samtidig med at han selvfølgelig maa holde sig indenfor Lovens Rammer.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Vejen sagde, at mange Deputationer ude fra Landet havde været interesseret i Oprettelsen af Kartoffelmelsfabrikker, og det er i Virkeligheden kun rimeligt. Naar man har vedtaget en Ordning, hvorefter der gives Tilskud til de Jordbrugere, der dyrker den gode Jord, nemlig gennem Sukkerordningen, er der ikke det mindste at sige til, at de, der dyrker den daarlige Jord, ogsaa kommer til Staten for at faa Tilskud. Det er ganske logisk, at alle ønsker at være lige for Loven. Det ærede Medlem drager i Tvivl, at det Antal Arbejdere, der er nævnt: 50 eller 54, kan være rigtigt.

Efter de Oplysninger, der foreligger fra den højtærede Handelsminister, bruges der 11 Millioner kg Kartoffelmel. Det forbydes nu at indføre Kartoffelmel, vi skal selv fremstille det Kartoffelmel, der er Brug for, og det er opgjort, at der med en Kapacitet paa hver Fabrik af 2 000 Tons skal bruges 6 Fabriker — det vil altsaa sige 5 foruden den, der ligger i Brande. Den, der ligger i Brande, beskæftiger 9 Helaarsarbejdere, og det vil altsaa sige, at der skal bruges 54 Mand, alle Forhold lige. I Udvalgets Betænkning fastslaas det, at man skal have en Fordobling af Kartoffelmelsprisen. Det vil sige, at dette Forbrug fordyres med ca. 2 Mill. Kr., for at man kan skaffe Arbejde til 54 Mand — det vil sige ca. 30 000 Kr. pr. Arbejder. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Vejen som Frihandelsmand er Tilhænger af et saadant Forslag — jeg ved ikke, hvordan han vil redde sig ud af det, det bliver hans Sag —, men det er en Kendsgerning, som man ikke kommer udenom. Der er foreslaaet en Bundpris paa 3 Kr. pr. Td. Kartoffler. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at i Aaret 1932 har Kartoffelprisen i det frie Marked været betydeligt over 4 Kr. I Femaaret 1909—1914 var den gennemsnitlige Pris for